

HABITA FACULTATE

INDEX

PARS I.

QUATUOR EVANGELIA

SECTIO I.

Praenotiones de quatuor Iesu Christi Evangelii.

- Quaestio 1. Quid evangelium secundum etymologiam huius nominis significet, et quid a parte rei sit. pag. 1
- Quaestio 2. An sancta quatuor evangelia iis auctoribus tribui debeant, quorum nominibus sunt inscripta, et an eadem iam a primis ecclesiae temporibus apud christianos divinam auctoritatem habuerint. » 2
- Quaestio 3. Num haec quatuor evangelia corrupta, vel interpolata ad nos pervenerint. » 4
- Quaestio 4. An historia evangelica, propter successionem longi temporis a Christo in terris ambulante usque ad nos, nihil de sua certitudine amiserit. » 46
- Quaestio 5. Unde sciamus, quod ex variis et multis, quae ab exordio ecclesiae in lucem prodire evangelii, nostra quatuor genuina, et Deo dictante conscripta sint. » 47
- Quaestio 6. An omnes partes nostrorum quatuor evangeliorum canonicae sint. » 47
- Quaestio 7. Cur s. Augustinus dicat unicum esse evangelium, cum tamen quatuor sint. » 20
- Quaestio 8. Cur evangelistae in modo et ordine narrandi tantopere inter se discrepent, et non raro narret unus, quod reliqui tacent? Item an haec scribendi diversitas evangelistarum scripta non reddat suspecta de falsitate. » 20
- Quaestio 9. Quo idiomate, seu qua lingua suum quisque evangelistarum evangelium conscripserit. » 22
- Quaestio 10. An autographum (seu originaliter scriptum) s. Marci evangelium Venetiis etiamnum extet, et an autographa reliquorum

trium evangelistarum alicubi etiamnum extant. pag. 23

SECTIO II.

De divinitate Christi, ex evangelio demonstrata.

- Quaestio 1. An historia evangelica de vita, gestisque Christi Domini sit moraliter certa, ut adeo eam nemo prudenter in dubium vocare possit. » 21
- Quaestio 2. An, aut cur Scriptores ethnici et iudaei de historia evangelica, et praesertim de vita, gestisque Christi Domini sileant. » 28
- Quaestio 3. An demonstrata veritate historiae evangelicae, pariter demonstrari possit, Christum esse verum Deum. » 33
- Quaestio 4. An divinitas Christi etiam ex eiusdem miraculis demonstrari possit. » 37

SECTIO III.

De miraculis Christi in evangelio recensitis.

- CAPUT I. De miraculis in genere. » 40
- Quaestio 1. Quid sit miraculum. » 40
- Quaestio 2. Quotuplicis generis miracula sint. » 41
- Quaestio 3. An possibile sit miraculum striete tale. » 45
- Quaestio 4. An unquam satis certi esse possimus, aliquod miraculum dari, aut datum fuisse. » 47
- Quaestio 5. An, et quomodo vera miracula a falsis discerni possint. » 49
- Quaestio 6. An miracula vim probandi habeant in materia religionis. » 50
- CAPUT II. De miraculis Christi univarse spectatis. » 51
- Quaestio 7. An Christus miracula paravit. » 51

- Quaestio 8. An Christus mira, quae in evangelio narrantur, arte magica, sive ope daemonis patrarit; prout iudaei, Celsus, Iulianus apostata, alique impietatis heroes blasphemant. pag. 31
- Quaestio 9. An Christus ope ineffabilis Dei nominis ex templo ierosolymitano ablati, miracula fecerit. 52
- Quaestio 10. An miracula Christi fuerint effectus naturales sui temperamenti, aut suae imaginatrieis virtutis, et fortis imaginationis, etc. 55
- Quaestio 11. An inter miracula Christi, et prodigia ad tumbam archidiaconi parisiensis, Paris dicti, patrata, aut inter historiam evangelicam miraculorum Christi, et historiam Vaupiriorum institui paritas possit. 55
- Quaestio 12. An inter miracula Christi, et prodigia Apollonii Thyanaei, aut miraculosam sanationem, quae Vespasianus imperator cuidam gentili caeco visum, et alteri infirmae manus usum restituit, aut prodigia Aesculapii paritas instituenda sit. 55
- Quaestio 15. An Christus miracula in divinitatis suae, et divinae suae doctrinae confirmationem patrarit. 58
- Quaestio 14. Cur Iudaei miracula Christi videntes, et Romani, aliive gentiles ea audientes, in Christum non crediderint? Item cur ipsi daemones, Christum verum Deum esse, ex miraculis Christi clare non cognoverint. 58
- Quaestio 15. Cur Christus, si vera miracula, et quidem in confirmationem suae novae religionis patrarit, ea toties, et quandoque etiam cum nimis prohibuerit publicari. 59
- Quaestio 16. An, aut cur scriptores ethnici de miraculis Christi sileant. 61
- Quaestio 17. An miracula Christi ab evangelistis enarrata, in sensu historico et litterali, vel tantum in sensu allegorico, symbolico, aut prophetico intelligi debeant. 61
- CAPUT III. De miraculis Christi singulatim spectatis. 65
- Quaestio 18. Quomodo refutanda incredulorum dicteria, quibus primum Christi miraculum, convertentis aquam in vinum, in nuptiis Cana Galilaeae (Ioan. 2) impugnant. 65
- Quaestio 19. Quid Woolstono miraculosam paralytici curationem apud probaticam piscinam (Ioan. 5) irridenti respondendum. pag. 69
- Quaestio 20. An illuminatio hominis a nativitate caeci (Ioan. c. 9) a Christo facta, verum miraculum fuerit. 74
- Quaestio 21. An resuscitatio Lazari a mortuis (Ioan. 11) vere fuerit miraculosa. 77
- Quaestio 22. An inter resuscitationes mortuorum a Christo factas, et inter resuscitationes illorum, quos ethnici scriptores ope Deorum suorum, aut mediis naturalibus effectas narrant, paritas sit. 81
- Quaestio 23. Quasnam ineptias et blasphemias increduli contra Christum, daemones in regione Gerasenorum (Marc. c. 5, v. 11-14) permittentis, ut gregem porcorum in mare praecipitarent, effutiant. 85
- Quaestio 24. Quid respondendum deistis, Christum calumniantibus, quod (Matth. c. 21, v. 19) ficulneam carentem fructibus, maledicto suo arefecerit, cum tamen (iuxta Marc. c. 11, v. 15) tum tempus ficorum non esset. 85
- Quaestio 25. An Christi in monte transfiguratio tantum illusio optica fuerit, a reflexis solaribus, aut lunariis radiis proveniens. 86
- Quaestio 26. Quid Horo respondendum, neganti, ambulationem Iesu super mare (Matth. c. 14) fuisse miraculosam. 89
- Quaestio 27. An multiplicatio paucorum panum, atque piscium, ad cibanda plura millia hominum (Matth. c. 14, v. 20, et c. 15, v. 54) a Christo facta fuerit virtute miraculosa. 90
- Quaestio 28. Quomodo apparentes antilogiae, aliaque cavillationes incredulorum contra miraculum resurrectionis Christi accumulatae, dissolvantur. 92
- Quaestio 29. An miraculum ascensionis Christi in coelum sufficientes notas credibilitatis ad refellenda incredulorum dicteria habeat. 110

SECTION IV.

De morali Christi doctrina in evangelio contenta.

- Quaestio 1. An, et quomodo increduli circa moralem Christi Domini doctrinam sibi met ipsis contradicant. 114

- Quaestio 2. An lex evangelica legem naturae magis dilucidet, et ad gradum perfectionis, ad quem omnis humana sapientia pertingere non potuit, viam ostendat. pag. 112
- Quaestio 3. Cur Messias seu Christus tam sero in mundum venerit, ad legem naturae per suam doctrinam illustrandam, et perficiendos homines. 112
- Quaestio 4. Quomodo illud Christi praeceptum (Luc. c. 14, v. 26): Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios... non potest meus esse discipulus, cum iure naturae, quod amorem parentum, uxoris, et filiorum praecipit, conciliari possit. 114
- Quaestio 5. Quomodo cum tanto Christi in humanum genus amore horribilis illa sententia (Matth. c. 10, v. 34 et 35): Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem adversus patrem suum, et filium adversus matrem suam, etc. conciliari queat. 114
- Quaestio 6. Quomodo cum iniuriarum oblivione et amore inimicorum in evangelio tantopere commendata, conciliari possint tot et tam acerbae obiurgationes, quibus Christus scribas et pharisaeos exagitavit. 115
- Quaestio 7. An Christus, dum adulteram mulierem (Ioan. c. 8) commeritae poenae subduxit, recte fecerit, et docuerit. 117
- Quaestio 8. An Christi doctrina moralis in sequentibus articulis societati humanae, et bono reipublicae opponatur. 117
- I. An subiugatio passionum seu cupiditatum, quam lex evangelica praecipit, noceat reipublicae? 117
- II. An mansuetudo, humilitas et patientia christiana bellicam fortitudinem defendendae reipublicae necessariam enervet. 118
- III. An praeceptum Christi (Matth. 5, v. 59, et seq.) ut accepta iniuria offendentis dimittatur, bono reipublicae contrarium sit. 120
- IV. An despectus divitiarum in evangelio plurimum commendatus, negotiationem reipublicae tam utilem vel necessariam destruat, aut ex alio capite vituperandus sit. 122
- Quaestio 9. Utrum ethnica veterum philosophorum sapientia cum morali doctrina Iesu Christi aequiparanda sit. 125
- Quaestio 10. Utrum Christus moralem doctrinam suam ex philosophia graecorum, Socratis, Platonis, etc., hauserit. pag. 125
- Quaestio 11. An apud Essenos iam ante Christum in usum quotidianum deductum fuerit, quidquid perfectionis in morali doctrina Christi continetur. 126
- Quaestio 12. An hodiernorum (uti sese appellant) philosophorum doctrina evangelicae doctrinae aequiparanda, aut omnino praefereenda sit. 127

SECTIO V.

De antilogiis apparenter talibus, et pluribus aliis difficultatibus, in evangelio occurrentibus.

- CAPUT I. De antilogiis apparentibus. 128
- Antilogia I. S. Matthaeus (c. 1, v. 17) ait: Omnes itaque generationes ab Abraham usque ad David, generationes quatuordecim; et a David usque ad transmigratorem Babylonis, generationes quatuordecim; et a transmigratore Babylonis usque ad Christum, generationes quatuordecim. Et tamen in prima et secunda tessera-decade tantum terdecies repetit verbum genuit, adeoque tantum terdecim generationes in singulari harum duarum serierum enumerat. Nonne, inquit increduli, hoc est sibi met ipsi contradicere? 128
- Antilog. II. An Matthaeus (cap. 1, v. 8) dicens: Ioram autem genuit Oziam, non contradicit libro I Paralip. c. 5, v. 11, et 12, ubi inter Ioram et Oziam tres generationes (nempe Ochozias, Ioas et Amasias) interponuntur. 150
- Antilog. III. An Matthaeus non contradicit Lucas (c. 5, v. 25, et seq.) dum quindecim generationes plures a Davide usque ad Christum enumerat, quam sint apud Matthaeum. 151
- Antilog. IV. An non datur alia multiplex contradictio inter genealogiam Christi, quam Matthaeus (c. 4) et illam quam Lucas (c. 5) textit. 151
- Antilog. V. An Lucas (c. 5, v. 55 et 56) in genealogia Christi inter Arphaxad et Sale poneas medium Canan, non contradicit textui hebraeo, et vulgatae nostrae latinae, in quibus ainan omnino omittitur, nec intermedius inter Arphaxad et Sale ponitur. 153

- Antilog. VI. Quomodo Lucas (c. 2, v. 2) dicere potest, Christum natum esse sub praeside Syriae Cyrino; cum tamen ex historia certum sit, sub tempus Christi nascentis, non Cyrinum, sed Saturninum, et post hunc Quint. Varum fuisse Iudaeae praesides. pag. 154
- Antilog. VII. Quomodo Matthaeus (c. 1, v. 25, et 25) testari potest, Iesum natum esse ex Virgine, quae iuxta christianos etiam post partum Virgo permansisse dicitur; cum tamen alibi (Matth. c. 12, v. 47; et Matth. 13, v. 56) Christus habuisse fratres et sorores dicitur. » 156
- Antilog. VIII. Quomodo historia evangelica de stella magis in Oriente visa, et de infanticidio Herodis cum historia Iosephi iudaei, aliorumque profanorum scriptorum conciliari potest, apud quos de utroque illo tam extraordinario et publico facto altum silentium est. » 158
- Antilog. IX. An historia evangelica de stella a magis in Oriente visa non involvit varia astronomiae contraria, dubia, et incredibilia. » 159
- Antilogia X. An Matthaeus (c. 2, v. 15-16) narrans Christi fugam in Aegyptum, non contradicit Lucae (c. 2, v. 59 et 40), qui post finitam purificationis Mariae historiam statim subiungit reditum sacrae familiae in Nazareth, et incrementum pueri Iesu in sapientia, etc. » 140
- Antilog. XI. An Ioannes (c. 3, v. 22) dicens: *Iesus baptizabat*, non sibi met ipsi contradicit, dum (c. 4, v. 2) de Iesu ait: *non baptizabat, sed discipuli eius*. Dein ad quid tunc baptismus, cum is ante mortem Christi vim causandi gratiam ex meritis Christi redemptoris nondum habuerit? » 141
- Antilog. XII. An non est contradictio, dum Christus (Matth. 5, v. 22) illum aeternae gehennae ignis reum declarat, qui proximum suum appellat *fatuum*; cum tamen ipsemet (Matth. 23, v. 17) scribas et pharisaeos appellat stultos et caecos. » 142
- Antilog. XIII. An Christus (Matth. 11, v. 14) de Ioanne Bapt. dicens: *Ipse est Elias*, non contradicit ipsi Ioanni Bapt. qui (Ioan. c. 1, v. 21) sacerdotibus et levitis cum interrogantibus: *Quid ergo? Elias es tu?* respondit: *non sum*. » 142
- Antilog. XIV. Quomodo Ioannes Bapt. qui optime scivit, se esse praecursorem Domini, et Iesum esse verum Messiam, tamen (Matth. c. 11, v. 2 et 5) salva veracitate sua potuit duos de discipulis suis mittere ad Christum, ut eum interrogent: num ipse sit Messias, an vero alius sit expectandus. pag. 145
- Antilog. XV. An dies extremi iudicii filio Dei naturali potest esse occultus: prout tamen ipsemet (Marc. c. 13, v. 32) testatur. » 145
- Antilog. XVI. An Matthaeus (c. 10, v. 10) dicens, Christum prohibuisse discipulis suis calcamenta gestare, aut possidere virgam, non contradicit Marco (c. 6, v. 8 et 9) asserenti, Christum voluisse eos esse calcateos sandaliis, et gestare virgam. » 144
- Antilog. XVII. An Matthaeus (c. 10, v. 9) Marcus (c. 6, v. 8) et Lucas (c. 9, v. 5) dicentes, Christum prohibuisse apostolis, ne marsupium, aut pecunias deferant, non contradicit Ioanni (c. 12, v. 6) narranti, *Iudam Iscariotem habuisse loculos*, quod interpretes aijunt, volente Christo factum fuisse. » 145
- Antilog. XVIII. An Matthaeus (c. 27, v. 44) et Marcus (c. 15, v. 52) dicentes, quod latrones, qui eum Christo crucifixi erant, convicia in Christum effuderint, non contradicunt Lucae, qui (c. 23, v. 59) id solum de uno ex illis latronibus asserit. » 145
- Antilog. XIX. An evangelistae sibi non contradicunt circa potum Christo in monte Calvariae oblatum, dum unus dicit fuisse vinum, alius acetum; item Marcus (c. 15, v. 25) ait, Iesum hunc potum non accepisse, Ioannes (c. 19, v. 50) vero ait, eundem accepisse, etc. » 146
- Antilog. XX. An Marcus (c. 15, v. 23) dicens, Iesum hora tertia, id est, iuxta nostrum computum hora nona matutina mortuum esse, non contradicit Ioanni, qui (c. 19, v. 14) ait, Iesum circa horam quasi sextam, id est, circa meridiem exspirasse. » 147
- Antilog. XXI. An Lucas (c. ult. v. 50 et 51) dicens, Christum prope Bethaniam, nempe in monte Oliveti, ascendisse in coelum, non contradicit Matthaeo (c. ult. v. 16) attestanti, discipulos Christum ultimo vidisse in monte Galilaeae. » 149

- CAPUT II. De reliquis difficultatibus in evangelio occurrentibus. pag. 150
- Quaestio 1. An evangelistae vera loquantur, dum ex veteri testamento prophetias citant, quae vel non esse ad rem, vel nullibi in veteri testamento reperiri, vel pro uno propheta nominare alium, asserunt. » 150
- Quaestio 2. An verisimile sit tempore Christi in terra ambulantis tot energumenos in Iudaea datos fuisse, quot ab evangelistis narrantur? 2. Vel, si dati sunt, vere fuisse a daemone obsessos, et non potius morbo epilepsiae, aut insaniae, vel melancholiae vitio, etc. afflictos. » 155
- Quaestio 3. Quis fuerit ille Zacharias filius Barachiae, quem Christus (Matth. 23, v. 35) ait, *inter templum et altare occisum fuisse*. » 155
- Quaestio 4. Quid incredulis respondendum, dum sequentes Christi praedictiones in evangelio contentas, falsas esse blasphemant. » 158
- I. Christus (Matth. 17, v. 19) ait: *Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis monti huic, transi hinc illuc, et transibit*. » 158
- II. Christus (Ioan. 11, v. 26) ait: *Qui credit in me, non morietur in aeternum*. » 158
- III. Christus (Matth. 16, v. 28) ait: *Sunt quidem de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis venientem in regno suo*. » 158
- IV. Christus (Luc. c. 19, v. 44) civitati Ierusalem excidium praedicens, ait: *Non relinquet (hostes) lapidem super lapidem*. » 158
- Quomodo haec praedictiones, ut ipsarum veritas salvetur, explicandae. » 159
- Quaestio 5. An verisimile sit, quod diabolus (Matth. c. 4) Filium Dei naturalem variis tentationibus aggredi, eundemque super pinnaculum templi statuere, et in montem excelsum tollere etc. potuerit. » 164
- Quaestio 6. Cur Christus, qui in mundum venit tanquam orbis magister ad illuminandum omnem hominem, Iudaeis signum aliquod petentibus, tam obscure et aenigmatice (Ioan. c. 2, v. 19, et 21) responderit: *Solvite templum hoc, et in tribus diebus excitabo illud: ille autem dicebat de templo corporis sui*. pag. 167
- Quaestio 7. An verisimile sit, quod, licet Christus (Matth. c. 16, v. 21. Luc. c. 18, v. 32 et 33) discipulis suis clare praedixerit passionem et resurrectionem suam: tamen (ut Lucas loc. cit. v. 34, addit) discipuli Iesu nihil horum intellexerint. » 167
- Quaestio 8. An Christus, dum (Matth. c. 21, v. 1, et seqq.) *duos discipulos misit in castellum, ut asinam ibi alligatam, et pullum cum ea solverent, et sibi adducerent, furtum aut rapinam commiserit*. » 169
- Quaestio 9. An Christus praevidens Iudam Iscariotem eucharistiam indigne sumpturum, tamen eidem cum caeteris apostolis illam in coena ultima dare potuerit. » 169
- Quaestio 10. Quomodo Christus ultro pro nobis mortuus esse, dici possit. » 171
- Quaestio 11. An conveniens fuerit, Deum maiestatis incarnari, pati, et tam ignominiose, prout evangelistae narrant, in cruce mori. » 172
- Quaestio 12. Quomodo refutanda Calvinii blasphemia, dicentis, Christum, quando in cruce pendens (Matth. c. 27, v. 46) *clamavit voce magna - Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? desperasse*. » 174
- Quaestio 13. An non sit paradoxum et absurdum, quod Deus ab homine offensus, loco satisfactionis petierit passionem et mortem Christi, hoc est, ut ab hominibus (nempe a Iudaeis et gentilibus) contemneretur et crucifigeretur. » 175
- Quaestio 14. Quid demum ex omnibus in hac lucubratione contra incredulos dictis concludendum sit. » 176

PARS II.

ACTA APOSTOLORUM ET EPISTOLAE S. PAULI

SECTIO I.

De Actis Apostolorum.

- Quaestio 1. Utrum acta apostolorum sint liber canonicus et divinae auctoritatis. pag. 179
- Quaestio II. Quomodo veritas ascensionis Christi in coelum (Aetor. c. 1, v. 9) et descensus Spiritus s. in die Pentecostes super apostolos, prout (Aetor. c. 2) legitur, contra incredulos ostendi possit. 180
- Quaestio 3. An verisimile sit, quod quidam iudaei, qui apostolos in die Pentecostes peregrinis linguis loqui audiverant, iridentes (Aetor. c. 2, v. 15) dixerint: *Quia musto pleni sunt isti*; cum tamen in Pentecoste, quae apud iudaeos in tempus nostro mensi maio respondens incidit, nullum adhuc mustum datur, sed vites primum florent. 182
- Quaestio 4. Quomodo illud (Aetor. c. 5, v. 21): *Oportet coelum suscipere Christum* (hoc est, susceptum retinere) usque in tempora restitutionis omnium, concordet cum apparitione Christi s. Paulo facta (Aetor. 9, v. 5), aut cum apparitionibus Christi aliis sanctis hominibus in terra factis iam ante diem iudicii extremi ac finem mundi, quo omnia restituentur. 183
- Quaestio 5. An acquum, et christiana charitati conforme fuerit factum Petri (Aetor. c. 5) adversus Ananiam virum caeteroqui probum, et Saphiram eius uxorem, quos ea solum de causa morte punivit, quod ex agri venditi pretio aliquam partem absque praesentis suo retinuerint. 184
- Quaestio 6. Quomodo Gamaliel (Aetor. c. 5, v. 56) tumultum a Theoda excitatum narrare potuerit; cum tamen teste Iosepho (L. 20 Antiq. Iudaic. c. 2) Theudas primum post multos annos ab habito illo Gamalielis sermone tumultum excitaverit. 185
- Quaestio 7. Quomodo id, quod (Aetor. c. 7, v. 2, dicitur: *Deus... apparuit Abraham, cum esset in Mesopotamia, priusquam moraretur* in Charan, concordet cum versu 4 loc. cit. ubi dicitur, quod Abraham ex terra Chaldaeorum exierit. 186
- Quaestio 8. Quomodo s. Stephanus (Aetor. c. 7, v. 5) dicens: *Et non dedit (Deus Abrahamo) haereditatem in ea* (h. e. in terra Chanaan) *nec passum pedis*, concordet cum Genesi (c. 25, v. 17 et 18) ubi narratur, quod Abraham in possessionem datus sit ager Ephronis cum spelunca duplici, pro pretio quadringentorum siclorum. 186
- Quaestio 9. Quo sensu (Aetor. c. 12, v. 8) Angelus ad s. Petrum in carcere dixerit: *Calcea te caligas tuas*; cum tamen nemo caligas calceare soleat. 186
- Quaestio 10. Quomodo illud (Aetor. c. 12, v. 17): *Nuntiate Iacobo concilietur cum v. 2, ubi dicitur, Iacobum fuisse occisum gladio.* 187
- Quaestio 11. An Paulus (Aetor. c. 16, v. 5) Timotheum licite circumciderit, etiamsi apostoli (Aetor. c. 15) pleno concilio definierint, legem circumcisionis non obligare gentes ad Christum conversas. 187
- Quaestio 12. Quomodo sine contradictione de Paulo (Aetor. c. 18, v. 18) dici possit: *Qui sibi totonderat in Cenchrus caput: habebat enim votum, nempe Nazaraeatus*; cum tamen tali voto obligatis prohibitum fuerit tondere caput, sicut et vinum bibere. 187
- Quaestio 13. An auctor de la philosophie de l'histoire recte dicat, a s. Paulo (Aetor. c. 17, v. 28) Aratum poetam ethnicum vocari prophetam. 188
- Quaestio 14. Quomodo illud (Aetor. c. 19, v. 9 et 10): *Segregavit (Paulus) discipulos, quotidie disputans in schola tyranni cuiusdam. Hoc autem factum est per biennium*, conciliari possit cum alio Scripturae loco (Aetor. c. 20, v. 34) ubi innuitur, id factum esse per triennium. 189
- Quaestio 15. An ex iis, quae (Aetor. c. 19, v. 24 et seqq.) narrantur increduli merito concludant, Paulum et apostolos ex humano timore

- re idololatriae non restitisse. pag. 189
- Quaestio 16. Quomodo illud Pauli effatum (Act. c. 20, v. 22): *Alligatus spiritu* (id est, a Spiritu s. impulsus) *vado in Ierusalem*, cum illis verbis (Aetor. c. 21, v. 4): *Discipuli per Spiritum dicebant Paulo, ne ascenderet Hierosolyman, conciliari possit.* 191
- Quaestio 17. Quis sit ille evangelista, Philippus nomine, de quo (Aetor. c. 21, v. 8) dicitur: *Et intrantes domum Philippi evangelistae, qui erat unus de septem, mansimus apud eum*, aut an praeter quatuor evangelistas datur alius. 191
- Quaestio 18. An apud romanos Tribunus cohortis, prout (Aetor. c. 21, v. 51) legitur, datus fuerit. 192
- Quaestio 19. An s. Paulus falsiloqui, aut mendacii arguendus sit, quod (Aetor. c. 22, v. 25) se civem romanum esse, dixerit. 192
- Quaestio 20. An s. Paulus alterius cuiusdam mendacii arguendus sit, quod (Aetor. c. 25, v. 5) dixerit: *Nesciebam... quia princeps est sacerdotum*, is nempe, cui in faciem maledixerat idem apostolus. 193
- Quaestio 21. Quomodo illud (Aetor. c. 25, v. 15): *Agrippa rex et Bernice descenderunt Caesaream ad salutandum Festum*, veritati consentiat; cum Herodes Agrippa rex pridem antea (Aetor. c. 12, v. 25) percussus fuerit ab Angelo, et consumptus a vermibus exspiraverit. 194
- Quaestio 22. Quomodo intelligendum sit illud, quod Paulus (Aetor. c. 27, v. 55) ad eos, qui erant in navi, metu consternatos, ait: *Quartadecima die horie expectantes ieiuni permanetis, nihil accipientes*. An fuit possibile, aut an credibile est, quod quatuordecim diebus nihil cibi sumpserint. 194
- SECTIO II.
De epistolis s. Pauli.
- CAPUT I. De epistola ad Romanos. 195
- Quaestio 1. An (ex epist. ad Rom. c. 1, v. 21), aut aliunde probari possit, quod ethnici philosophi, vel alii gentiles ductu solus rationis naturalis absque religione revelata ad aeternam salutem pervenerint, aut pervenire possint. 195
- Quaestio 2. Quomodo sequentes textus conciliantur, dum (ad Rom. c. 5, v. 20) dicitur: *Ex operibus legis non iustificatur omnis caro coram Domino*. Et (ad Rom. c. 4, v. 2): *Si Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum*. At (in epist. s. Iacobi c. 2, v. 21) dicitur: *Abraham nonne ex operibus iustificatus est?* (et ibid. v. 24): *Quoniam ex operibus iustificatur homo*. An non in his locis Iacobus contradicit apostolo Paulo? pag. 198
- Quaestio 3. Quomodo illud (ad Rom. c. 4, v. 18) de Abrahamo dictum: *Contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium*, explicandum sit? si enim credidit in spem, quomodo contra spem? 198
- Quaestio 4. Quomodo intelligendum illud (ad Rom. c. 7, v. 7): *Peccatum non cognovi nisi per legem, nempe Mosaicam*. An ergo ante hanc legem nemo peccavit? Numquid (ad Rom. c. 2, v. 12) haec verba: *Quicumque sine lege peccaverunt, si e lege peribunt*, clare indicant, iam ante legem data esse peccata. 198
- Quaestio 5. Quomodo illud (ad Rom. c. 8, v. 16) *Ipse Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei*. Item illud (Ibid. v. 58) Pauli dictum: *Certus sum, quia neque mors, neque vita... poterit nos separare a charitate Dei*, concordet cum illo (Ecclesiast. c. 9, v. 1): *Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit*. Item cum illo (I. Cor. c. 9, v. 27): *Castigo corpus meum... ne forte, cum aliis praedixerim, ipse reprobus efficiar*. Nonne hi duo posteriores textus negant, hominem esse certum de sua salute et praedestinatione, quod duo priores asserunt? 199
- Quaestio 6. Quomodo illa verba (ad Rom. c. 8, v. 26): *Ipse Spiritus postulat pro nobis gemilibus inenarrabilibus, intelligenda sint, aut quomodo Spiritus s. verus Deus postulet et gemat.* 200
- Quaestio 7. Quomodo illud (ad Rom. c. 10, v. 11): *Omnis qui credit in illum non confundetur*, intelligendum; cum tamen daemones confundantur, etiamsi ipsi quoque (iuxta effatum Iacobi c. 2, v. 19) credant et contremiscant. 200
- Quaestio 8. Quomodo illud (ad Rom. c. 12, v. 19): *Non vosmetipsos defendentes, carissimi, sed date locum*

- irac, conveniat cum alio Pauli effato (II. Timoth. c. 4, v. 16) dicentis, se defendisse seipsum. pag. 200
- Quaestio 9. An illud (ad Rom. c. 12, v. 20) *Carbones ignis congeres super caput* (subintellige, inimici tui) concordet cum illo (Ecclesiast. c. 8, v. 15): *Non incendas carbones peccatorum, arguens eos*. An hi duo textus sibi consentiant. » 201
- Quaestio 10. Quomodo illud (ad Rom. c. 14, v. 25): *Omne, quod non est ex fide, peccatum est*, differat a propositione 25. Baiana a sede apostolica damnata, et asserente, omnia opera infidelium esse peccata » 201
- CAPUT II. De epistola I. et II. ad Corinthios. » 201
- Quaestio 1. Quomodo illud (I. Cor. c. 4, v. 17) Pauli dicentis: *Non misit me Christus baptizare, cum verbis Christi* (Matth. ult. v. 19) ad apostolos dicentis: *Docete omnes gentes, baptizantes eos, etc.* concordet. » 201
- Quaestio 2. Quomodo illud Pauli effatum (I. Cor. c. 5, v. 8) *Qui... plantat, et qui rigat, unum sunt, cum alio eiusdem effato* (ibid. v. 6): *Ego plantavi, Apollo rigavit, concordet? An Paulus et Apollo sunt unus aut unum?* » 202
- Quaestio 3. Quomodo illud Pauli effatum (I. Cor. c. 7, v. 1): *Bonum est homini, mulierem non tangere, cum illis Dei verbis* (Genes. c. 2, v. 18): *Non est bonum, hominem esse solum, consentiat.* » 202
- Quaestio 4. Quomodo verba illa Pauli (I. Cor. c. 7, v. 8) de inuptis et viduis dicentis: *Bonum est illis, si sic permaneant, sicut et ego, concilianda sint cum aliis eiusdem verbis* (I. Cor. c. 9, v. 5): *Numquid non habemus potestatem, mulierem sororem circumducendi? An haec verba non inuunt, Paulum habuisse uxorem?* » 202
- Quaestio 5. Quomodo illud (I. Cor. c. 10, v. 2): *Omnes (israëlitae transeuntes per mare rubrum) in Moyse baptizati sunt in nube et in mari, concordet cum illo* (Exod. c. 14, v. 22): *Ingressi sunt filii Israël per medium sicci maris. Quomodo hi baptizati sunt, si sicci vadum transierunt?* » 203
- Quaestio 6. Quomodo effatum Pauli (I. Cor. c. 10, v. 4) *Petra erat Christus, conveniat cum effato i-*

- psius Servatoris ad Petrum* (Matth. c. 16, v. 18) dicentis: *Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, h. e. petra.* pag. 204
- Quaestio 7. Quomodo illud Pauli (I. Cor. c. 10, v. 27) *Omne quod vobis apponitur (etsi idolis immolatum fuerit) manducate*, concordet cum illo apostolorum decreto (Aetor. c. 15, v. 29): *Visum est Spiritui s. et nobis... ut abstinere vos ab immolatis simulacrorum.* » 204
- Quaestio 8. Quomodo illud (I. Cor. c. 10, v. 33): *Per omnia omnibus placeo, conveniat cum illis Pauli verbis* (ad Galat. c. 1, v. 10): *Si adhuc hominibus placerem, Christi servus non essem.* » 204
- Quaestio 9. Quomodo intelligendum illud (I. Cor. c. 11, v. 14): *Vir quidem si comam nutriat, ignominia est illi; cum tamen Samson* (Iudic. c. 16, v. 17) et omnes nazaraei (Num. 6, v. 5) comam laudabiliter nutriverint. » 205
- Quaestio 10. Quomodo illud Pauli (I. Cor. c. 13, v. 7) *caritas omnia credit, conveniat cum verbis* (Ecli. c. 49, v. 4) *Qui cito credit, levis est corde.* » 205
- Quaestio 11. Quomodo illud (I. Cor. c. 14, v. 51): *Potestis enim omnes per singulos prophetare, concordet cum illis verbis* (I. Cor. c. 12, v. 29): *Numquid omnes prophetae? numquid omnes doctores?* » 205
- Quaestio 12. Quomodo exponenda sint illa verba (I. Cor. c. 15, v. 20): *Nunc autem Christus resurrexit a mortuis, primiliae dormientium, seu primus resurgentium; cum tamen iam in morte Christi ante huius resurrectionem* (Matth. c. 27, v. 52) *monumenta aperta sint: et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerint.* » 205
- Quaestio 15. An bona sit illa Pauli argumentatio (I. Cor. c. 15, v. 29) *Alioquin quid facient, qui baptizantur pro mortuis, si omnino mortui non resurgunt? Et quid hoc loco intelligatur per baptismum pro mortuis.* » 205
- Quaestio 14. Quem sensum habeant verba illa (I. Cor. c. 15, v. 51): *Omnes resurgemus, sed non omnes immutabimur. Numquid omnium, seu electorum, seu reproborum corpora mutabuntur in perpetuo duratura?* » 207
- Quaestio 15. Quomodo illa Pauli ver-

- ba (II. Cor. c. 1, v. 8): *In Asia supra modum gravati sumus supra virtutem, ita ut laederet nos etiam vivere, conveniant cum alio eiusdem effato* (I. Cor. c. 10, v. 15): *Fidelis Deus, qui non patietur vos tentari supra id quod potestis.* pag. 207
- Quaestio 16. Quomodo illud Pauli (II. Cor. c. 11, v. 4): *Si (pseudoapostolus) alium Christum praedicat, quem non praedicavimus; aut aliam spiritum accipitis, quem non accepistis, aut aliud evangelium, quod non recepistis, recte pateremini, cum alio Pauli dicto* (ad Galat. c. 4, v. 8): *Licet angelus de coelo evangelizet vobis, praeterquam quod evangelizamus vobis, anathema sit, concordet.* » 207
- Quaestio 17. Quomodo haec Pauli verba (II. Cor. c. 11, v. 18): *Quoniam multi gloriantur secundum carnem, et ego gloriabor, cum effato eiusdem apostoli* (ad Galat. c. 6, v. 14): *Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi concordet.* » 208
- Quaestio 18. Quodnam sit illud tertium coelum, in quod Paulus (II. Cor. c. 12, v. 2) raptus fuisse dicitur. » 208
- Quaestio 19. Quomodo illud (II. Cor. c. 15, v. 7): *Oramus, ut vos, quod bonum est, faciatis; nos autem, ut reprobi simus, cum illis apostoli verbis* (I. Cor. c. 9, v. 27): *Castigo corpus meum, ne forte, cum aliis praedicaverim, ipse reprobus efficiar, conciliandum sit.* » 209
- CAPUT III. De epistolis ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenses, ad Colossenses, et ad Thessalonicenses. » 209
- Quaestio 1. Quomodo inter se consentiant haec duae narrationes, dum Paulus (ad Galat. c. 1, v. 17) ait, se statim post conversionem suam non venisse Hierosolimam, sed abisse in Arabiam; cum tamen (Aetor. c. 9, v. 26) narretur, quomodo Paulus post conversionem suam Damasco fugiens, venerit Hierosolimam. » 209
- Quaestio 2. Quomodo illorum Pauli verborum (ad Galat. c. 2, v. 7): *Credidit est mihi evangelium praepulsi, sicut Petro circumcissionis, veritas salvetur; cum tamen* (ex Aetor. c. 10) constet, Petrum etiam gentilibus, et (ex Aetor. c. 15) Paulum etiam iudaeis evangelizasse. » 210
- Quaestio 3. Quomodo verifecetur illud (ad Galat. c. 4, v. 25): *Sina mons est in Arabia, qui coniunctus est ei, quae nunc est in Ierusalem; cum tamen mons Sina et Ierusalem non coniungantur, sed multis miliaribus dissident.* pag. 210
- Quaestio 4. Quomodo illud (ad Galat. c. 6, v. 2): *Alter alterius onera portate, cum illo* (ibidem v. 5): *Unusquisque onus suum portabit, concordet.* » 210
- Quaestio 5. Quomodo illud (ad Ephes. c. 5, v. 18): *Nolite inebriari vino, in quo est luxuria, cum verbis* (Iudic. c. 9, v. 15): *Vinum laetificat Deum et homines, consentit.* » 211
- Quaestio 6. Quem sensum habent illa verba (ad Ephes. c. 5, v. 25 et 27): *Christus dilexit ecclesiam... ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam non habentem maculam aut rugam - sed ut sit sancta et immaculata; cum tamen multi sint in ecclesia peccatores, imo reprobi* » 211
- Quaestio 7. Quomodo effatum Pauli (ad Philipp. c. 2, v. 12): *Cum metu et tremore vestram salutem operamini, cum verbis* (I. Ioan. c. 4, v. 18): *Timor non est in charitate, sed perfecta charitas foras militum timorem, conciliandum.* » 211
- Quaestio 8. Quomodo intelligendum illud (ad Coloss. c. 1, v. 24): *Adimpleo ea, quae desunt passionum Christi. An passio et satisfactio Christi fuit incompleta et insufficientis?* » 211
- Quaestio 9. Quomodo illud (ad Coloss. c. 2, v. 11): *Circumcisi estis circumcissione non manufacta in exspoliatione corporis carnis, sed in circumcissione Christi, intelligendum? An ergo circumcissio Christi non fuit manufacta, seu secundum carnem?* » 212
- Quaestio 10. An ex illis Pauli verbis (I. Thessal. c. 4, v. 16): *Nos qui vivimus, qui relinquimur, simul rapiemur in nubibus obviam Christo, sequatur, non omnes ante extremum generale iudicium morituros; cum tamen idem apostolus* (ad Hebr. c. 9, v. 27) expresse dicat: *Statutum est hominibus semel mori.* » 212
- Quaestio 11. Quomodo illud de antichristo dictum (II. Thessal. c. 2, v. 4): *Adversatur et tollitur supra omne, quod dicitur Deus, aut quod*